

krvava v drgetu cveta
 ko se ječe odpira
 se boji noževega rezila

ko bom drhtenje lista
 med vzbočenimi ledji
 se bo osulo aprilsko cvetje
 in sladostrastje bo pustilo
 grenek madež v pesmi
 kot vedno ko odhajaš
 v mrtve oceane

Sonja
 Korošec

Na zidovih ogledalo kriči

KRIK Kristali so zaihteli
 Zvok se spremenil je v srebrni stok
 Ure so porumenele in obvisale v temi
 Rože so ovenele v plavem prtu

Joj

Na cvetovih sanjajo zaljubljene oči
 Mesto spi v globini zelene reke
 Na bregu osamljeni ljudje
 Violine so kot slutnje

Joj

(Šopek rož v rdeči sobi
in poljub belih oblakov)

TIHOŽITJE Koraki v megli
V sivi hiši so prižgali luči
NA ZIDOVIH OGLEDALO KRIČI

Slike so potemnele v temi
Prah leži na omari
Zrak diši po omami

Prazen copat pred pečjo
Na mizi zeleno jabolko
Deklica drži v rokah bele cvetove

Bijejo polnoč zvonovi tišine
Sence se plazijo v lase mesečine
V glavi prah praznine

V tišini počí struna postelje
Svetilko so zagnile črne žene
NA ZIDOVIH OGLEDALO POČI

ZVOK SMRTI V črni sobi — vonj po belem obrazu in mrzli roki

Misli so težke in preluknjane
Številka bela od belega obraza
Zvoki noči postajajo vedno večji — mučijo napete strune vetra

Kaj naj govorim pred visokim stolom
Kam naj se skrijem pred mrazom prostora in gnečo na knjižni polici

Pajek prede mrežo v žepu zelene obleke
Vsi vetrovi so se zbrali in ušli skozi cevko noči
Tuljenje se je slišalo — do najtišjih zvezd

Svetlobna obleka nosi moje preluknjano telo
V rdečih zastavah umirajo glasovi plavih ptic

Deklica z glavo belega metulja je pribita na zid

TIŠINA Tišina je svinčeno pokrivalo

Črne sence te davijo Johan
 Izpuščaš poslednji dih
 Krik razparanega zvoka
 Duša se ti plazí po tleh
 in zviija bele papirčke v vrtnice
 Nekdo ti vrže oster kristal v obraz
 Rdeča svetloba se razprši v mehurčke
 Nisi videl koraka Johan
 in padel si v blato
 Stopali so ti na razbito lobanjo
 Nebo je bilo pokrito z belimi oblaki
 Zaman si se trudil Johan
 da ujel bi napev v črtah metuljevih kril
 Z zelenimi listi si pokriješ oči pred črnimi stih
 Ko zaslišiš poslednji spev srca
 se zapreš v lupino sna

Tišina je svinčeno pokrivalo